

Streszczenie

Rozprawa doktorska pt. „Współpraca między zawodami medycznym w Polsce” obejmuje problematykę relacji między zawodami medycznymi, w szczególności: lekarzami, pielęgniarkami i pielęgniarzami oraz ratownikami medycznymi.

Celem niniejszej rozprawy doktorskiej jest zwięźle przedstawienie zagadnienia problematyki, w szczególności prawnej, współpracy między zawodami medycznymi oraz zaprezentowanie prostych rozwiązań, których wdrożenie może przyczynić się do poprawy warunków współpracy między przedstawicielami profesji medycznych.

W sposób najprostszy, a tym samym klarowny, problematykę współpracy między zawodami medycznymi w Polsce można ująć w następujący sposób: prawidłowej, a zatem spełniającej oczekiwania zarówno lekarzy, jak i przedstawicieli innych zawodów medycznych, współpracy przeszkadzają:

- 1) brak należyście – logicznie i formalnie – skonstruowanych przepisów prawnych,
- 2) niewłaściwa organizacja i zarządzanie podmiotami wykonującymi działalność leczniczą,
- 3) kwestie historyczne dotyczące relacji lekarzy z pozostałymi przedstawicielami zawodów medycznych,
- 4) głębokie przekonanie o wyłącznej odpowiedzialności lekarzy za proces udzielania świadczeń zdrowotnych,
- 5) hierarchizacja zawodów medycznych utrwalana przez błędną organizację systemu ochrony zdrowia.

Analizując powyżej wskazane problemy wykorzystano następujące metody badania prawa: historyczno-opisową, formalno-dogmatyczną, hermeneutyczną oraz komparatystyczną.

Konstrukcja pracy doktorskiej opiera się na założeniu „koła hermeneutycznego” – przechodząc od zagadnień ogólnych, traktujących o: miejscu prawa medycznego w systemie prawnym, odpowiedzialności przedstawicieli zawodów medycznych oraz charakterystyce profesji medycznych, poprzez ich rys historyczno-prawny, można zrozumieć esencję poruszanej w rozprawie problematyki. Z tego względu w ostatniej części szczegółowo przedstawiono zagadnienia prawne dotyczące współpracy między zawodami medycznymi w Polsce oraz wyprowadzono postulaty *de lege ferenda*, których wdrożenie do systemu ochrony zdrowia poprzez odpowiednią konstrukcję aktów prawnych, może doprowadzić do poprawy relacji między przedstawicielami zawodów medycznych, co w sposób oczywisty przełoży się na

podniesienie jakości udzielanych świadczeń zdrowotnych, poprawiając tym samym bezpieczeństwo pacjentów.